

Книга Йоїла і Лаодикійська Церква Адвентистів Сьомого Дня - Номер десять

Jeff Pippenger

2025-12-14

Номер десять

Ми розглядаємо частину видіння Ісаї, яка починається в сьомому розділі й продовжується до кінця дванадцятого розділу. Ми робимо це, бо у 1850 році «Господь вдруге простяг Свою руку, щоб зібрати» останок Його народу. Ми розставляємо віхи 1844–1863 років. «1850» і друге збирання — одна з таких віх.

Щойно видіння Ісаї починається у першому вірші сьомого розділу, щоразу, коли вислів на кшталт «того дня» використовується як відсилання, його слід відносити до встановленого пророчого контексту сьомого розділу. Ключем до правильного розрізнення видіння є розуміння того, що пророцтво діє за принципами повторення та розширення, і це правило діє в цьому видінні.

Різні пророчі істини, окреслені у видінні Ісаї, починаючи з шостого розділу, слід розглядати з позиції, що «передусім» Ісаї представляє душу, яку було помазано 9/11, щоб проголошувати, що настав пізній дощ. У цьому освяченому контексті сьомий розділ книги Ісаї ілюструє той самий страх, який був представлений пророком у шостому розділі, коли він поставив запитання: «„Як довго“ йому доведеться нести звістку про 9/11 до відступницької церкви, що „мала очі, але відмовлялася бачити, і вуха, але відмовлялася чути“?»

У видінні нечестивий і нерозумний цар Ахаз є символом лаодикійця, який не прийме застереження звістки пізнього дощу, як її подають сторожі, уособлені Ісаєю та його синами, що протистоять нечестивому й нерозумному Ахазу.

Подія 9/11 настала в пророчій історії сорокового вірша одинадцятого розділу Даниїла, тому, коли Ісаї розташований на 9/11 у шостому розділі, він пророчо розташований у межах сорокового вірша одинадцятого розділу Даниїла, але, що важливіше, він розташований у «прихованій історії сорокового вірша». «Прихована історія сорокового вірша» почалася, коли цей вірш сповнився 1989 року з крахом Радянського Союзу. Від 1989 року й до недільного закону сорок першого вірша — це «прихована історія сорокового вірша», яка розкривається Левом із племені Юди саме в цій «прихованій історії». Те, що це визначає в нашому розгляді Ісаї як вісника пізнього дощу після 9/11, полягає в тому, що одна частина вістки пізнього дощу, яку проголошує Ісаї, — це одинадцятий розділ Даниїла, вірші 41–45.

Пророчо перебуваючи на позначці 9/11, Ісаї у десятому розділі подає попередження, що наступною подією стане «несправедливий указ», тобто недільний закон, який представлений у сорок першому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла. Ісаїна

ілюстрація звістки про пізній дощ розміщена в «прихованій історії» сорокового вірша — після 9/11. Здійснення сорокового вірша в 1989 році ставить Ісаю після 1989 року, на 9/11, де він помазаний вуглинкою з жертовника. Ісаєа представляє вісника, чия звістка включає останні шість віршів одинадцятого розділу книги Даниїла.

Ісаєа прямо заявляє, що він і його діти — на знамення та чудеса. У сьомому розділі, третьому вірші, Ісаєа та його син перебувають біля водогону верхнього ставка, на дорозі біля поля пральника. Ісаєа проголошує звістку про пізній дощ, до проголошення якої він був помазаний у шостому розділі, і стоїть біля трьох символів пізнього дощу, а також зі своєю дитиною Шеар-Яшув. Водогін верхнього ставка є пророчим натяком на дві труби, наповнені золотою оливою, які окреслює Захарія і про які так часто коментує Сестра Вайт; вони вказують на звістку, що походить із водогону верхнього ставка, у звістці пізнього дощу.

Ісаїїв водовід з'єднується з двома трубочками Захарії, а коментар Еллен Уайт пов'язує Захарію з притчею про десять дів. Ісаєа у шостому розділі впокорується до праху, коли бачить славу Господню. Він погоджується нести звістку, представлену у вірші третьому, як звістку, що освітлює землю Божою славою. І він очищений вуглем із жертовника, а тоді стоїть біля ставу, що утворений водою з верхнього ставу. У двадцять восьмому розділі Ісаєа визначає звістку пізнього дощу як «рядок на рядок», а у третьому вірші верхній ставок представляє кілька ліній пророцтва.

Ісаєа, що представляє душу на 9/11, стояв би лише там, де золотий єлей спускається з верхнього ставу, якби та душа просила про добрий шлях, який веде до Єремїїної давньої стежки, що є Ісаїною «високою дорогою (стежкою) при полі прачів», де знаходиться Єремїїв «спокій». Ісаїна вістка про пізній дощ ґрунтується не лише на лінії десяти дів, на Захарїїній лінії двох золотих трубочок та на Єремїїній лінії давньої стежки. І Ісаєа також стоїть на «полі прачів», де Посланець Завіту очищує та переплавляє синів Левія, як срібло і золото.

Дуже легко пророчо ввести інші лінії в третій вірш сьомого розділу. Олива Захарії та десять дів пов'язані з драбиною Якова і першими двома віршами Об'явлення, бо всі вони стосуються процесу спілкування між Богом і людиною. Давня дорога Єремїї включає «сторожа», який сурмить у сурму, якої нечестивий і нерозумний цар Ахаз відмовляється слухати. Та сурма зводить усі сурми пророцтва, а також пророчих сторожів на Ісаїну «дорогу», де Ісаєа та його син стоять, щоб передати послання провідникові Лаодикії.

Ісаєа та його син Шеар-Яшув, що означає "залишок повернеться", стоять разом та ілюструють проголошення вістки пізнього дощу, що надійшла 9/11. Вони йдуть назустріч нечестивому цареві Ахазу, і як батько та син вони є символом альфи й омеги — основного правила методології "лінія на лінію". "Лінія на лінію" — це правило, яке було проілюстроване міллеритським принципом "день/рік".

11 серпня 1840 року пророцтво ісламу про друге горе з дев'ятого розділу Об'явлення сповнилося, і міллеритський принцип «день/рік» було підтверджено, тим самим підкріпивши передбачення Міллера щодо 1843 року, яке ґрунтувалося на цьому принципі.

11 вересня 2001 року пророцтво ісламу про третє горе з дев'ятого, десятого та одинадцятого розділів Об'явлення сповнилося, і принцип альфи (8-11-1840) та омеги (9/11) було підтверджено, коли могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення зійшов, коли впали великі будівлі Нью-Йорка — так само, як могутній ангел десятого розділу Об'явлення зійшов 11 серпня 1840 року, коли сповнилася альфа, що була прообразом омеги.

Не лише Ісая та його син уособлюють основний принцип «рядок на рядок», але вони представляють і вістку Іллі, яка змальована через взаємини батька та його дітей. Вістка Іллі, що проголошується безпосередньо перед «великим і страшним днем Господнім», вказує на вістку, яка прибуває саме перед початком Божих виконавчих судів. Божі виконавчі суди становлять період, що є «великим і страшним днем Господнім». Цей період починається з недільного закону й триває до семи останніх кар. Період починається з недільного закону й закінчується сімома останніми карами. Вістка Іллі, отже, ґрунтується на принципі Альфи й Омеги в поєднанні з попередженням про наближення закриття часу випробування. Разом із вісткою Іллі йдуть також різні пророчі лінії, що базуються на Іллі, бо Ілля, за словами Ісуса, уособлював Івана Хрестителя, а Ілля та Іван, за словами сестри Вайт, уособлювали Вільяма Міллера, і разом Ілля та Іван Хреститель представляють як сто сорок чотири тисячі (Ілля), так і велику множину із сьомого розділу Об'явлення (Іван).

Ісая та його син стоять на стародавніх стежках, які є підвалинами, і приймають золоту олію, бо вони — мудрі діви, що проходять процес очищення у білильника, який сповнився 22 жовтня 1844 року, будучи прообразом недільного закону. Ісая і залишок, що повертається (бо саме це означає ім'я його сина Шеар'яшува), представляють залишок, який «повертається» до стародавніх стежок на 9/11. Відносини «батько — залишок», що є також відносинами «альфа й омега», а також відносинами Іллі — «серця батьків і дітей», указують, що батько Міллер і його стосунок до руху залишку першого ангела були альфа-рухом Філадельфії. В альфа-русі батько Міллер був ототожнений з Іллею та Іваном Хрестителем; Ісус назвав Івана посланцем, що приготував шлях для Посланця Заповіту. Усі ті пророчі сповнення в альфа-історії першого й другого ангелів повторюються в історії омеги третього ангела.

Стосовно ілюстрації Ісаї у видінні є ще важливіші факти, але тут ми лише зазначаємо, що Ісая конкретно виокремлює різні істини, які становлять серцевину звістки про пізній дощ 9/11. Усі ці лінії, які ми щойно обговорювали, і, звісно, багато інших, містяться у третьому вірші сьомого розділу.

У восьмому вірші пророча істина посилюється, адже там виявлено ключ, який відкриває «приховану історію сорокового вірша», і, що дивовижно, цей ключ названо у тому самому вірші, в якому позначено початок обох 2520-річних часових пророцтв.

Бо голова Сирії — Дамаск, а голова Дамаска — Рецин; і за шістьдесят п'ять років Єфрем буде розбитий, так що не стане народом. А голова Єфрема — Самарія, і голова Самарії — син Ремалії.

Якщо ви не повірите, то напевне не встоїте. Ісая 7:8, 9.

Ілюстрація Ісаї щодо звістки пізнього дощу включає «сім разів» Мойсея, адже шістдесятитрирічне пророцтво восьмого вірша визначає початкову точку для розсіяння Північного і Південного царств Ізраїлю тривалістю 2520 років. У тому ж самому вірші міститься ключ, який поєднує три пророчі лінії: сороковий вірш одинадцятої глави Даниїла про крах Радянського Союзу в 1989 році, разом із десятим віршем одинадцятої глави Даниїла, а також восьмим віршем восьмої глави Ісаї. У цих трьох лініях (Ісаїя 8:8; Даниїл 11:10, 40) ключем є «голови» з віршів восьмого і дев'ятого. Коли ключ «голів» застосовується до тих трьох паралельних віршів, відчиняються двері до історії війни в Україні та невдовзі прийдешньої Третньої світової війни. Коли ті пророчі двері відчинено, виявляється, що вірші 11–16 одинадцятої глави Даниїла є історичною паралеллю до сорокового вірша тієї ж глави для періоду після краху Радянського Союзу в 1989 році. Відкриття «прихованої історії сорокового вірша» є істиною, що належить до небагатьох, окреслених як розкриті у зв'язку з розпечатуванням Об'явлення Ісуса Христа безпосередньо перед закриттям часу благодаті.

Перший вірш восьмого розділу книги Ісаї починається словом «До того ж», вказуючи, що восьмий розділ має накладатися поверх сьомого розділу. Окрім того, що перше слово — «до того ж», третій вірш восьмого розділу пов'язаний із третім віршем сьомого розділу як друге свідчення того, що ці два розділи слід застосовувати рядок за рядком. Обидва «треті» вірші називають одного із синів Ісаї, чий імена обидва промовляють до пророчого послання в межах оповіді. Шеар-Яшув означає «останок повернеться», а Магер-Шалал-Хаш-Баз означає «швидкий до здобичі». Спершу згадується Шеар-Яшув, а потім — Магер-Шалал-Хаш-Баз (це найдовше ім'я в Біблії). Альфа, представлена «1», є меншою і в цьому випадку навіть окреслена як «останок», а омега, представлена «22», є більшою і представлена найбільшим ім'ям у Біблії, водночас символізуючи швидкі рухи недільного закону.

Альфа-залишок, представлений Шеар-Яшувом, перебуває зі своїм батьком Ісаєю у третьому вірші. Разом вони — альфа й омега, і стоять у місці, утвореному трьома окремими згадками про пізній дощ.

І сказав Господь Ісаї: Іди тепер назустріч Ахазові, ти та син твій Шеар-Яшув, при кінці водогону верхнього ставу, на шляху поля біловальника. Ісаїя 7:3.

Ісаїя — символ ста сорока чотирьох тисяч і, представляючи заклик 9/11, водночас представляє заклик липня 2023 року. На 9/11 Ісаїя — лаодикієць, представлений Яковом-підступником, який мав намір забрати первородство Ісава, коли Адвентизм виплонуто з вуст Господа, а в 2023 році Ісаїя представляє Ізраїля-переможця. Ісаїя представляє того, хто проголошував Божу вістку, але пробуджується до усвідомлення, що він лаодикієць, і тоді вуглинка очищує його, перетворюючи на філадельфійця.

Ісаїя мав чудове видіння Божої слави. Він бачив вияв Божої сили, і після того, як споглянув Його велич, до нього прийшла вістка піти й виконати певну справу. Він почувався цілковито негідним для цієї справи. Що змусило його вважати себе негідним?

Чи вважав він себе негідним до того, як побачив Божу славу? — Ні; він вважав себе у праведному стані перед Богом; але коли йому відкрилася слава Господа Саваофа, коли він споглянув невимовну Божу велич, він сказав: «Горе мені, бо я загинув; бо я чоловік із нечистими устами, і серед народу з нечистими устами я живу; бо очі мої бачили Царя, Господа Саваофа». Тоді прилетів до мене один із серафимів, тримаючи в руці живу жарину, яку він щипцями взяв із жертовника, і доторкнувся нею до моїх уст та сказав: «Ось це торкнулося твоїх уст, і знято з тебе беззаконня твоє, і гріх твій очищено». Це та праця, яка має бути звершена над кожним із нас. Нам потрібна жива жарина з жертовника, покладена на наші уста. Ми хочемо почути слово: «Знято з тебе беззаконня твоє, і гріх твій очищено». Review and Herald, 4 червня 1889 р.

«Доки» у шостому розділі книги Ісаї є символом від 11 вересня до недільного закону, а шостий розділ є відображенням 11 вересня. Розділи від сьомого до дев'ятого подають звістку, яку Ісаїя дав відступницькому керівництву Юди, та ілюстрацію того, що відбувається під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, коли спотикаються п'яниці Єфрема. У цьому ж видінні Ісаїя записує:

Ось я і діти, яких дав мені Господь, — на знамення й на чудеса в Ізраїлі від Господа Саваота, який перебуває на горі Сіон. Ісаїя 8:18.

Ісаїя та його діти є знаменнями серед загадок, що містяться у розділах від сьомого до дев'ятого. Розділи від сьомого до дев'ятого є точкою відліку всього видіння щодо будь-яких згадок про "той день" або "той час". Вірш вісімнадцятий стверджує, що Ісаїя та його сини є знаменнями, а вірші, що оточують вісімнадцятий вірш, визначають період часу, коли ці знамення мають бути розпізнані.

І багато з-поміж них спіткнуться, і впадуть, і розіб'ються, і потраплять у тенета, і будуть узяті. Зв'язи свідчення, запечатай закон серед моїх учнів. І я чекатиму на Господа, що ховає Своє обличчя від дому Якова, і я шукатиму Його.

Ось я та діти, яких Господь дав мені, — на знамення та на чудеса в Ізраїлі від Господа Саваота, що перебуває на горі Сіон. Ісаїя 8:15-18.

Ті, хто «чекають на Господа», представлені Ісаєю та його двома синами. Це ті, від яких Господь сховав «своє обличчя», що є ознакою тих, хто пробуджується до вимог молитви «Левіт 26» після липня 2023 року. Вони усвідомлюють, що їхнє визнання має включати те, що Господь ходив супроти них, тобто що він сховав своє обличчя від них.

«Зв'язати свідчення, запечатати закон» — це запечатування ста сорока чотирьох тисяч, яких протиставлено «багатьом». «Багато» покликані, але мало вибрані. «Багатьом» протиставляються Ісаїя та його два сини, які представляють небагатьох. «Багато» — це п'ять нерозумних дів, і з цієї причини з ними трапляється п'ять речей: вони «спіткнуться, і впадуть, і будуть розбиті, і будуть ввіймані в сильце, і будуть узяті». Вони спотикаються, бо відкинули звістку пізнього дощу.

Бо заїкуватими устами та чужою мовою Він говоритиме до цього народу. Їм Він казав: Ось спочинок, яким ви дасте спочити змореним; і це освіження; але вони не хотіли слухати. Та слово Господнє було для них: настанова на настанову, настанова на настанову; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, там трохи; щоб вони пішли, і впали навзад, і були розбиті, і потрапили в тенета, і були схоплені. Ісаїя 28:11-13.

У час запечатування, про який ідеться у восьмому розділі, Ісаїя описує падіння нечестивих, уособлених Ахазом, і визначає ту саму групу в тринадцятому вірші двадцять восьмого розділу. Причина їхнього "падіння" в тому, що вони відкинули звістку пізнього дощу, яка для них була "рядок за рядком" і проголошувалася тими, кого зображено як таких, що мають заїкуваті уста. Прискіпливі юдеї в день П'ятидесятниці звинуватили учнів у п'янстві, бо не могли зрозуміти звістки. На їхню думку, її виголошували заїкуватими устами.

У третьому вірші сьомого розділу Ісаїя є пророкою Альфою для свого сина Шеар-Яшува, який, своєю чергою, є Омегою щодо свого батька, але також Альфою щодо свого брата. Як представники Альфи й Омegi вони стоять там, де дві золоті труби з небесного святилища утворюють водойму, просто на великій дорозі давнього шляху Єремії, на полі, де ляне полотно перетворюється із заплямованого на чисто біле, тоді як Посланець Заповіту очищає синів Левія, а також Ісаю та Шеар-Яшува. Опинившись там, він оголошує лихому й безглуздому цареві Ахазу послання давнього шляху Мойсея про «сім разів» із двадцять шостої глави Левіта, яке в тому ж вірші встановлює, що «голова» — це цар, або царство царя, або столичне місто царства.

Той ключ відкриває світло Слова Божого, щоб війна в Україні, що почалася 2014 року, могла бути розглянута як предмет біблійного пророцтва і представлена як така, що відбувається під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч і в період історії останніх трьох президентів Сполучених Штатів. Вістка пізнього дощу представлена Ісаєю в десятому й одинадцятому розділах, і вона описує внутрішню та зовнішню історію останніх шести віршів одинадцятого розділу Даниїла. Перший із цих віршів — сороковий — Ісаїя ілюструє в розділах із шостого по дев'ятого, а потім у десятому й одинадцятому розділах викладено внутрішню та зовнішню історію вістки, розпечатаної 1989 року. Кожен головний елемент вістки пізнього дощу представлений у видінні.

Останні вірші десятого розділу вказують на ту саму пророчу історію, яку представляють останні вірші одинадцятого розділу. Десятий розділ — зовнішній, а одинадцятий — внутрішній. У книзі Об'явлення сім церков — це внутрішнє, а печаті — зовнішнє. В останніх віршах десятого розділу папська влада замахується рукою на Єрусалим; це паралельний уривок до слів про те, як папська влада приходить до свого кінця, і ніхто не допоможе, у сорок п'ятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла.

Того дня він ще залишиться в Нобі; він замахне рукою на гору доньки Сіону, на пагорб Єрусалима. Ось Господь, Господь Саваот, з жахом обрубав віття: високі на зріст будуть зрубані, а горді будуть принижені. І він залізом вирубає хащі лісу, і Ліван упаде від сильного. Ісаїя 10:32-34.

Кінець десятого розділу є завершенням випробувального часу для людства, і саме там також завершується одинадцятий розділ книги Даниїла.

І поставить він намети свого палацу між морями, на славній святій горі; але прийде до свого кінця, і ніхто не допоможе йому. І того часу постане Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу; і буде час утиску, якого не було відтоді, як існує народ, аж до того часу; і того часу буде визволений твій народ, кожен, хто буде знайдений записаним у книзі. Даниїла 11:45, 12:1.

Десятий розділ у першому вірші починається з «неправедного указу», який сестра Вайт називає недільним законом.

Горе тим, хто постановляє несправедливі постанови і записує утиск, який вони самі приписали. Ісаїя 10:1.

Десятий розділ починається з недільного закону, що відповідає сорок першому віршу одинадцятого розділу Даниїла, і закінчується паралеллю до постання Михайла в історії сорок п'ятого вірша одинадцятого розділу Даниїла.

Ідолопоклонницьку суботу встановлено, як було встановлено золотий образ на рівнині Дура. І як Навуходоносор, вавилонський цар, видав указ, що всі, хто не впаде ниць і не поклониться цьому образу, мають бути вбиті, так само буде проголошено, що всі, хто не шануватиме установлення неділі, будуть покарані ув'язненням і смертю. Так Господню суботу топчуть під ногами. Але Господь проголосив: «Горе тим, хто ухваляють несправедливі постанови і записують утиск, який самі приписали» [Ісаїя 10:1]. [Софонія 1:14-18; 2:1-3, цитовано.] Manuscript Releases, том 14, 91.

У "великому землетрусі" одинадцятого розділу Об'явлення, який у тринадцятому вірші представляє недільний закон, є три символи ісламу, пов'язані з "землетрусом", що струшує звіра із землі з тринадцятого розділу Об'явлення, коли він говорить як дракон. У десятому розділі Ісаї недільний закон представлений як "несправедливий указ", на який проголошено "горе". У "великому землетрусі" одинадцятого розділу Об'явлення, від тринадцятого вірша і до вісімнадцятого, іслам третього горя ототожнюється з чотирма символами ісламу та з ударом, якого він завдає Сполученим Штатам під час недільного закону; "І тієї ж години стався великий землетрус", і "друге горе минуло; і, ось, швидко приходить третє горе. І затрубив сьомий ангел" "і народи розгнівалися."

Десятий розділ зображує папську владу від сорок першого вірша в одинадцятому розділі книги Даниїла аж до сорок п'ятого вірша, коли папство приходить до свого кінця. Сороковий вірш не є частиною оповіді десятого розділу, бо Ісаїя ілюструє «приховану історію» сорокового вірша, коли звістка пізнього дощу проголошується відступницькій церкві, яку представляє Ахаз. Завершення одинадцятого розділу показує визволення від папської влади в тій самій історії.

І Господь цілковито знищить язик Єгипетського моря; і своїм могутнім вітром похитне рукою над рікою, і вразить її на сім потоків, і дасть людям перейти по сухому. І буде

шлях для останку його народу, що позостанеться, з Ассирії; як було Ізраїлеві в день, коли він вийшов із землі Єгипетської. Ісая 11:15, 16.

Десятий розділ книги Ісаї — це зовнішній аспект, а одинадцятий — внутрішній тієї самої історії. Зовнішні та внутрішні паралелі рясніють у Божому Слові, і ці два паралельні розділи представляють застереження третього ангела, як його подає Ісая. Застереження третього ангела було по-різному узагальнене через натхнення, але дуже корисний поділ цього застереження полягає в тому, що воно представляє події, пов'язані із закінченням випробувального часу, а також наголошує на потребі особистої підготовки. Десятий розділ Ісаї — це події, а одинадцятий розділ — підготовка.

Події, пов'язані із закінченням благодатного часу та працею приготування до часу скорботи, ясно подані. Але безліч людей не мають про ці важливі істини більшого розуміння, ніж якби їх ніколи не було відкрито. Сатана пильнує, щоб вирвати кожне враження, яке могло б зробити їх мудрим для спасіння, і час скорботи застане їх неготовими.

Коли Бог посилає людям такі важливі застереження, що їх зображено як проголошені святими ангелами, які летять посеред неба, Він вимагає від кожної людини, наділеної розумовими здібностями, прислухатися до цього послання. Страшні суди, проголошені проти поклоніння звірові та його образів (Об'явлення 14:9–11), повинні спонукати всіх до ретельного вивчення пророцтв, щоб дізнатися, що таке знак звіра, і як уникнути його прийняття. Але маси народу відвертають свої вуха від слухання істини й звертаються до байок. Апостол Павло, звертаючи погляд до останніх днів, сказав: «Настане час, коли вони не витерплять здорового вчення». 2 Тимофію 4:3. Той час уже цілком настав. Маса не хочуть біблійної істини, бо вона заважає бажанням гріховного, світолюбного серця; і Сатана постачає обмани, які вони люблять.

Але Бог матиме на землі народ, який відстоюватиме Біблію — і тільки Біблію — як мірило всіх вчень і основу всіх реформ. Думки вчених мужів, висновки науки, символи віри або рішення церковних соборів (такі ж численні й суперечливі, як і церкви, які вони представляють), голос більшості — жодне з цього, ані все разом узятє не слід вважати доказом за чи проти будь-якого питання віри. Перш ніж приймати будь-яке вчення чи настанову, ми повинні вимагати ясного «Так говорить Господь» на підтвердження цього.

"Сатана постійно намагається привернути увагу до людини замість Бога. Він спонукає людей звертатися до єпископів, пасторів, професорів богослов'я як до своїх наставників, замість того щоб досліджувати Писання й самим пізнати свій обов'язок. Тоді, контролюючи розуми цих керівників, він може впливати на маси за своєю волею." Велика боротьба, 594, 595.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.